

Николай Лилиев

В ранната вечер без звук...

В РАННАТА вечер без звук
ято подгонени птици
дружно отлитат на юг.

Сплитат се в сребърни жици
ято подгонени птици.

В ранната вечер следя
техния шеметен полет,
тяхната лека бразда.

Бяга и моята пролет
с техния шеметен полет.

Що ми остава? Без сън
в горка притома да чакам
техния пролетен звън.

Що ми остава? Всред мрака
в горка притома да чакам.

1921

КРАЙ

© 1921 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7767>]